

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oară 12 bani
a treia-oară 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat și la loterie.

Vrășmașii ungurești la adresa României.

(*) În chestiunea conflictului româno-bulgar, insolentia maghiară galopează. Pe fiecare zi, gazetele ungurești agită în contra României și pledează din răpideri pentru pretinsa dreptate a Bulgarilor. Se repetă întocmai istoria dela 1877: în vreme-ce toată lumea cultă, toate statele civilizate acordă simpatii și aprobarea lor atitudinii de admirat a României pentru asigurarea ordinii în Balcani, singurii Maghiari se găsesc în halul de-a se lua de după cap cu vrășmașii ordinii și ai siguranței politice europenești în Balcani. După-cum, la 1877, Maghiarii se zăpăciseră până la gradul de-a încerca să vină Turcilor într'ajutor (halal de așa 'ajutor!-) numai pentru a zădărnici aspirațiile naționale ale elementului românesc, — astăzi eforturile Maghiarilor se îndreaptă de nou în contra tendențelor naționale legitime ale României, ear' simpatii ungurești se dau earăși adversarilor civilizației europenești în Balcani.

În curs de aproape un pătrar de veac, Ungurii nu s'au cumințit nici de o para în ce privește chestiunea balcanică și cu deosebire în ce privește rolul conducător necontestat al României în Balcani. Au rămas, bieții oameni, tot atât de nepricepuți, dacă nu și mai nepricepuți față cu interesele lor politice de-a nu se pune nici-odată în calea politicii înțelepte ce o face statul român în Peninsula Balcanică. Aceiași sâlbatică patimă de a voi numai răul neamului românesc, aceeași oarbă ură în contra elementului românesc de ori-unde, aceleași porniri de implacabilă dușmănie față cu tot Românul — eată ce fel de sentimente și ce fel de resoane dictează opiniunile Maghiarilor în ce privește conflictul româno-bulgar!

În preocuparea asta neroadă față cu elementul românesc, Maghiarii își uită chiar și de cele mai elementare cerințe ale intereselor politice ungurești. Își uită de adevărul istoric al misiunii Românilor la porțile Orientului. Își uită că dacă n'ar domina și n'ar fi dominat asupra Balcanilor prepotența elementului român, — sireac poporul maghiar ar fi încetat de mult a mai figura pe charta Europei, rămânând cel mult de pomină în cine știe ce muzee de... rarități. Își mai uită Maghiarii și de poziția lor de minori ai triplei alianțe care își are interesele sale de a menaja politica României și de a se basa pe tăria statului român și pe rolul lui conducător în Peninsula Balcanică.

C'un cuvânt, Maghiarii nesocotesc orice resoane serioase, orice vederi sănătoase în politica balcanică — și aceasta din curată ură de răsă față cu elementul român în a cărui consolidare au văzut totdeauna un pericol decisiv pentru aspirațiile nebunești ale grandomaniei lor politice.

O probă elocuentă a vrășmașilor ungurești față cu România, în chestiunea conflictului româno-bulgar, ne-o lăurează campania incalificabilă ce a deschis pe tema asta faimosul *condottier* al politicii maghiare șoviniste, *Jancsó Benedek*. Acest neastîmpărat politician, cu conștiință dela poliția de naționalități din Budapesta, se face luntre și punte numai ca să ațite la estrem pe Maghiari în contra României și ca să determine un curent de simpatie desăvârșită pentru asasinii bulgari.

Înspăimântat de cuceririle politice ale României în Balcani, unde frații noștri liberi și-au asigurat simpatii tuturor celorlalte popoare față cu Bulgarii resvrățitori; îngrijat de autoritatea politică a regatului român în concertul european; gelos de succesele politice, pe cari le înregistrează fără de întrerupere politica esternă înțeleaptă a României;

dar' mai cu seamă desperat de soartea maghiarimii, pe care o vede amenințată tot mai mult de românime, — Jancsó Benedek ia rolul hazliu al unei caraghioase *Casandre* și strigă neamului său: „*Interesul națiunii maghiare nu poate fi o Românie puternică în Balcani, ci numai o Bulgarie puternică în coastele României*”.

Credem că enormitatea asta, care nu poate face onoare decât cel mult unor creeri copti pe pusta Ungariei, — n'are nevoie de discuțiune. La urma urmelor, — fiecare cu gusturile sale... Pot ave, deci, și Ungurii, din firea lor năbădăioși, gustul unei „Bulgarii puternice în coastele României”, mai ales când acest gust fisticchiu evoacă în mintea ori-cui proverbul *poftii de pus în cuiu*.

Ceea-ce însă ne revoltă și trebuie să revolte pe ori-ce om onest, este seria de calamități debitate de către Sécuiul Jancsó în contul României, pe care ar voi s'o discrediteze cu acușaii nemernice privitoare la „Liga culturală”. Da, Ungurașul acesta cu educație polițienească își ia și el îndrăzneala unor gazetari maghiari nenorociți, cari s'au găsit capabili de a face asemănări între „Liga culturală” și comitetul macedonean de *asasini*!...

O comparație între o societate culturală care totdeauna a muncit cu armele controlabile ale condeului și ale cuvântului civilizat și între o bandă de asasini cari în loc de condeiu întrebuințează toporul și în loc de cuvânt revolverul — eată o culme a insolentei care n'o putem înfiera îndeajuns! Și eată o probă zdrobitoare despre sentimentele Ungurilor față cu tot ce-i românesc!

Acei cari vor fi avut o clipă, la începutul conflictului româno-bulgar, impresia că pot ave și Maghiarii sentimente politice oneste față cu România și față cu tendințele nobile ale elementului român la porțile Orientului — aceia vor înțelege acum imposibilitatea operației de a face din căne slănină și din Ungur — om civilizat!

Sibiu, în 29 Sept. n.

Conflictul româno-bulgar.

Notele din urmă ale guvernului bulgar, adresate guvernului român, sunt finite într'un ton foarte împăciuitoare, din ce se deduce, că puterile mari europene au intervenit cu toată puterea autorității lor, ca conflictul să fie aplanat așa, cum cer interesele României, mai bine zis, cum cere dreptatea. O aplanare pe cale pacifică a conflictului e deci mai mult ca sigură, cu atât mai virtuos, că Rusia, puterea în care își pusese Bulgaria întreaga sa speranță, a declarat în mai multe rânduri, că nu va da nici un ajutor nici unui stat din Balcani, care ar arăta poftă de războire.

Partid nou. Multe elemente, — ales din cele mai tinere, — din partidul kossuth-ist, nu sînt mulțumite cu conducerea acestui partid, al cărui șef e, cum se știe, fiulul tătăne-so, *Kossuth Ferencz*, și se ocupă cu ideea înființării unui nou partid independent, al cărui șef are să fie *Hermann Otto*. Noul partid își va formula și un nou program politic, cu care speră să străbată la alegerile viitoare prin cercuri foarte largi, pentru-că va pune în program ca punct prim și esențial: *introducerea votului universal la alegerile dietale, cu votare secretă*. E vorba, că noul partid se va constitui încă în decursul săptămânii viitoare, într'o adunare de popor ce se va ține la *Monor*. Și atunci cum rămâne cu fiulul tătăne-so? Va rămâne șef fără partid sau se va reîntoarce la — centimetru, meseria sa cea veche?!

Căsătoria Moștenitorului de tron. După redeschiderea parlamentului maghiar, prim-ministrul *Széll* va prezenta dietei în una din primele ședințe proiectul de lege despre înarticulararea căsătoriei moștenitorului de tron *Francisc Ferdinand*. Proiectul de lege e compus din doi paragrafi. În cel dintâiu se cuprinde declararea făcută din partea moștenitorului de tron, înainte de căsătorie, cu privire la succesiunea legală la tron, ear' în al doilea clausula de înarticularare a acestui fapt în legile maghiare.

Unire și reunire.

— Articol din „Unirea” —

de

Dr. E. Dăianu.

(Urmare).

Diferențele teologice au fost numai preteste și prilejuri pentru izbucnirea urilor înrădăcinate ce existau între bizantini și egipteni, între Constantinopol și Alexandria. Într'adevăr numai ura puternică de rasă, care însoțește cum vedem pretutindenea ideea națională, ca o dovadă a gradului ei de influență, explică violența extraordinară ce însoțește luptele acelea, pretinse dogmatice, cari se urmau asupra unor diferențe subtile, în niște chestiuni transcendente.

Asemenea fenomen istoric ne arată și alte desbinări mari, ce au urmat în sinul bisericii creștine. Se știe acum, că marea desbinare între biserica occidentală și cea orientală a urmat din motive politice și etnice naționale. Punctele dogmatice de deosebire au fost căutate mai târziu, anume numai pentru a acoperi adevăratele motive și a înfățișa într'o haină bisericească deosebirea, care provenia din sorginte cu totul de altă natură. La temelia acestei desbinări stă ura moștenită din timpuri vechi a Grecilor contra Romei și a Latinilor, ură care este continuarea antagonismului acut ce exista încă înainte de era creștină între anticii Greci și Romani. La aceasta s'au mai adăos apoi împrejurările politice, cari au făcut din Constantinopol centrul imperiului roman, și — în urmă — ambițiunile vanitosului Fofie.

Tot așa se explică și marea desbinare apuseană, așa numita reformațiune a lui Luther. Ceea-ce se spune despre corupțiunea moravurilor în biserică, a fost numai prilej, ca să izbucnească violent, într'o formă proprie, ura aceea milenară, care exista între Germani și Romani încă pe vremea lui Arminius, Iuliu Caesar, etc., — ură care s'a perpetuat, în ciuda întregii civilizațiuni până în zilele noastre. Ultima ei izbucnire teribilă s'a văzut la 1870, în războiul numit și franco-tenonic.

După-cum în secolul al V-lea sub titlul monofisitismului se lupta ura între Bizanț și Alexandria, astfel mai târziu sub alte preteste teologice s'a războit ura dintre Greci și Romani, și ura dintre Germani și Romani. Și biserica s'a desbinat — pentru-că Dumnezeu a lăsat, ca Petru, principele apostolilor să-și aleagă Roma de reședință, și în urma acestui fapt biserica, în înfățișările sale esterne, se lee încânta un caracter roman și latin. Splendoarea acestei „stele divine”, care, cum cântă Alexandri, strălucește în fruntea gîntii latine, multor popoare le-a genat privirea și multe uri a deșteptat contra Romei eterne. Și până în ziua de astăzi se poate observa efectul acestei uri nebune. În Europa de fapt catolice sînt cu deosebire națiunile latine, protestantice sînt cele germane și ortodoxe elementul grec, respective slavice, care a avut legături cu Grecii.

În fața acestei situații istorice normative ni-se pare un adevărat paradox istoric și etnic, că Românii, asemenea popor latin, se nu aparție bisericii Romei, ci celei a Bizanțului.

Încât pentru trecut presupunerea istorică e, că Românii au primit din Roma nu numai originea neamului lor, ci și creștinismul. Presupunerea aceasta e astăzi verificată nu numai prin date istorice, ci și prin filologie. Astăzi se poate susține, nu numai că biserica Românilor a fost în unire cu scaunul Romei, ci că chiar limba latinească a domnit în bisericile noastre înainte de desbinarea provocată de Fofie.

Jirecek ne dă documente despre un S. Taofilact, care a „curățit” Bulgaria de erezia romană și apoi... a îndemnat pe împăratul Asan să meargă în Vlachia să o supună și s'o curățască de erezia romană (rimekaja eres) care pe atunci domina în Vlachia. Și așa Asan a mers de a supus amândouă Vlachii sub stăpânirea sa și a poruncit Vlachilor, care pe atunci cetiau în limba latinească, să lăpăde legea romană și să nu cetească în limba romană, ci în cea bulgărească; și a poruncit, care va ceti în limba romană, să i-se taie limba! (Vorba cea românească: „taie popa limba.”)

Chiar și în poezia noastră populară se găsesc urme despre timpul când popa românesc știa latinește.

De altfel ori-cum ar fi fost limba liturgică, latinească ori românească, e fapt dovedit acum, de dl D. Onciul, profesor de istorie la universitatea din București, că Românii au fost în legătură bisericească cu Roma până către sfîrșitul veacului al IX-lea, când în urma strînsei alianțe ce o aveau Românii cu Bulgarii, s'au desfăcut de Roma, de dragul aliaților Bulgari, cari în schimb le-au dat alfabetul cirilic și le-au introdus în biserică limba slavonă. Vechea tradiție populară românească păstrată în cronica anonimă a Moldovei, scrisă pe la începutul veacului al 16-lea, sub Stefan- cel-Mare, este o admirabilă dovadă în privința aceasta. Publicată de prof. universitar Ioan Bogdan, cu un studiu competent, și utilizată apoi și de distinsul prof. D. Onciul în volumul amintit, ea merită toată atențiunea noastră.

(Va urma).

Dela sărbările din Blaj.

— Vorbirea dlui I. Giurgiu, student. —

În preseara iubileului de 200 ani dela unirea bisericii române cu Roma, a ținut vorbire festivă în Blaj și dl student în drept, I. Giurgiu, ca delegat al tinerimii universitare române. Sîntem puși în posesiunea acestei vorbiri, pe care o publicăm în întregime după-cum urmează:

„Escelență! Ilustru public! Seară-i în juru-mi... Și umbrele nopții mă înprejmue...”

Seară-i... și cât de frumoasă e seara aceasta...”

Ceru-i senin și curat și pe el miliarde de astre...”

Noapte-i... dar' câtă lumină-i în noaptea aceasta... Noapte-i... dar' noapte albastră și fără întunec... Și în jurul meu zeci de făclii... răspândind strălucire în văzduh... și în jurul meu sute și sute de oameni, ear' prin liniștea nopții aud răsuna urări jubilare și imnuri de laudă și vorbiri elocvente aud apoi ear' și cântece sfinte și earăși și earăși urale...”

E seară... dar' cât de nespuse de frumoasă e seara aceasta... E noapte... dar' noaptea-i senină... atât de senină... și atât de albastră și atîta de fără întunec...!

Și cum stau eu aci pe tribună și în juru-mi privind, cum zăresc azi atîta mulțime și atîta splendoare, inima începe să-mi bată mai tare, un sentiment nespuse de puternic mă cuprinde, mă stăpânește și copleșit de o ne mai simțită bucurie, de o ne mai simțită fericire și mândrie și de o nespuse de sfîntă evlavie, sufletul meu duios se înalță în sus înspire cer, înspire El, Preaputernicul Tată... Osana, Osana!... Da! căci zi sfîntă și mare e ziua sărbării de azi... Zi sfîntă și mare... e ziua aniversării de 200 de ani a sfîntei uniri... Zi sfîntă și dublu de mare... și îndoit de plină de însemnătate, căci azi nu numai unirea noastră cu biserica sfîntă a Romei o sărbăm, ci sărbăm totodată și răsăritul splendorii soare al culturii, al știin-

ței și al luminii pentru bietul nostru popor!...

Și cum stau aci și cum înaintea ochilor mei sufletești popore trecutului și cum ved, că acum 200 de ani era și atunci noapte... dar' o noapte grozavă și fără lumină și fără de stele... o noapte adîncă și neagră, ca iadul, și cum îmi vine aminte din rostul bătrînilor scriitori, că în noaptea aceea infernă, în care zăcea înlăntuit sîrmanul Român, numai cântări iubilare, urale festive și cântece de sărbătoare nu răsuna, ci gemetul greu, asurzit și strigătul crunt, desperat și vaietul trist, sfîșior de durere al mult impilatului nostru popor... și cum ved acum împrejur-mi atîta lumină și atîta splendoare, inima-mi avionește și mai puternic, ear' glasul sufletului meu se înalță și mai duios... și mai curat către cer: Osana, Osana! Osana! căci mîna sfîntei providințe a lucrat la unirea noastră cu Roma... Osana! căci în noapte eram și mîna Domnului a împrăștiat întunecul nopții... Osana! căci în lanțuri eram și mîna Domnului zruind sfărmatu-ne-a grelele lanțuri... Osana! căci orbi am fost și fără lumină, ear' Domnul lumină ne-a dat!...

Osana! de sute, de mii de ori earăși Osana! căci providința divină bărbăți ne-a dat prin sfînta unire, bărbăți luminați dela spiritul sfînt... cu suflet de aur... cu inimi mari, cu rostul de miere... bărbăți ne-a dat, cari adăpându-se la nesecatul isvor al credinței, luminii și științei din Roma, venit-au ca adevărați apostoli trimiși ai voinei cerești, ca cu a lor cuvînt, cu ale lor fapte și cu a lor măreață jertfire de sine să ne deștepte, să ne ridice, să ne înalțe acolo, unde Domnul ne-a dat menirea să fim!

Șincai, Maior și Clain au fost acei trei bărbăți trimiși ai providinței, acei trei luceafări, cari lumină revărsat-au în întunecul nopții, al căror cuvînt străbătînd ca fulgerul negura neagră, umbrele ei spulberatu-s'au și lumină s'a făcut!

Și de Șincai, Maior și Clain cuvîne-se, ca în primul rînd să-mi aduc aminte azi eu, ca delegat tinerimii universitare române, ca fidelul interpret al sentimentelor aceloră, al căror sfînt ideal sînt acești trei bărbăți!...

Idealul sfînt! Da! Treimea aceasta de bărbăți ni-e soarele nostru, la care ne închinăm și ne încălzim și astăzi!... Și precum o rază venită dela soare nu poate să întunece soarele însuși, dela care a emanat, astfel și noi, urmașii lor, nu putem să înegrim și să ne apucăm după merit activitatea prea de tot mare și influența prea de tot salutară a acestor trei apostoli ai sf. uniri.

Nu! căci la alor cuvînt s'a deșteptat Românul din somnu-i de moarte... s'a deșteptat, căci sfînt era rostul celor ce ei ne spunea, s'a deșteptat, și marea ridicătură-i-a fruntea, căci al lor a fost atîtuil cuvînt care ne-a vestit, că nu vite sîntem, ca în jug să țînjim, ci oameni sîntem, oameni după chipul și asemănarea Domnului, oameni, ba ce e mai mult, că nu sîntem oameni de rînd, ci odrasla din cea mai nobilă viță, din vița menită de Domnul, ca prima să fie în lume!...

Da! prin unirea noastră cu Roma, și prin rostul bărbăților providențiali crescuți la lumina „unirii” ajuns-am noi la conștiința deplină a trecutului și a originii noastre, a puterii și a prezentului nostru, a viitorului, și-a nespuse de sfîntei meniri, ce în viitor o avem! Osana! de sute, de mii de ori earăși Osana!

Căci și dacă îmi aduc aminte, că prin unirea noastră cu Roma providința divină ne-a desbinat ca popor, glasul sufletului meu totuși se înalță spre cer și laudă înalță Domnului și cucernic esclam: „Mari și minunate sînt lucrurile tale Doamne și tu toate întru înțelepciune le-ai făcut!...”

Da!... căci dacă ne-a și desbinat providința divină, ea nu ne-a desbinat, ca mai slabi să ne facă, nu ne-a despărțit, ca răsăliți să ne dea apoi pradă vrășmașilor vremuri, ne de mii de ori nu! căci providința divină nici crudă și nici atât de nedreaptă nu poate să fie, încât prin unirea noastră cu Roma să ne arete odată trecutul atât de frumos, ce-l avem, să ne arete odată pe o clipă numai splendoarea, ce-a fost, ca apoi desbinăți și răsăliți și slăbiți să ne lase perzării!... Nu!... și glasul meu earăși și earăși esclamă: „Mari și minunate sînt lucrurile tale Doamne și tu toate întru înțelepciune le-ai făcut!...”

Întru înțelepciune — zic — întru înțelepciune căci dacă Tu Doamne ne-ai și despărțit, despărțirea aceasta-i așa, ca și-cum bunul grădinar despacă un

trunchiu pădure, ca-n el altoind o mlađiđă aleasă, s'e-l facă mai mare, mai tare, mai nobil!...

Și mai mari și mai tari și mai nobili voi-ai tu Doamne s'e fim!!

Și dacă ne-ai despărțit, altoit-ai prin cuvântul bărbatilor t'ei prealeși în trunchiul poporului nostru mlađiđă nobilă a conștiinței noastre de om, a conștiinței noastre naționale, a sfântului și a vecinului nostru drept de existență ca oameni, cari pe tine te mărîm, ca popor, care numele t'eu îl lăudăm, ca putere conștiințe care ție, — dar' numai ție, o Doamne, s'e-și plece genunchii și nu-mai ție, dar' ție s'e-și închine, o Doamne — preamărînd și lăudându-ți pururea preasfântul t'eu nume!...

Și dacă ne-ai despărțit, altoit-ai prin cuvântul bărbatilor t'ei prealeși în trunchiul poporului nostru conștiința romanității noastre, isvor de mândrie în trecut, de putere în prezent și de-o nădejde nespuse de frumoasă, nespuse de măreșă în viitor!...

Și pentru aceea — o Doamne! azi, când 200 de ani împlinim s-au, de când pe unii unindu-ne Romei, voința ta ne-a despărțit ca popor, noi totuși — părințe, — uniți, neuniți, întregul popor românesc cucernici ne prosternem înaintea ta și cucernici esclămăm: »Mari și minunate sînt lucrurile tale Doamne și tu toate întru înțelepciune le-ai făcut!...«

Întru înțelepciune — zic — întru înțelepciune!! Și înțelepciunea aceasta s'e ne călăuzească pe noi și de aci înainte. Și dacă mlađiđă aceea nobilă altoită prin a Domnului voe în trunchiul poporului nostru, a prins, a crescut, s'a întărit și roade a adus, noi s'o grijim, ca lumina din ochi s'o grijim, căci și mlađiđă aceasta, — ideea aceasta mare a sfintei uniri — bună-oară ca și omul, — între dureri și suferințe mari s'a născut!...

Da! s'o grijim, că Domnul ne-a dat-o în grije și voința Domnului este, ca mlađiđă aceea s'e crească și rod s'e aducă!...

S'o grijim cu toții, căci doar' fii ai Domnului sîntem cu toții uniți — neuniți, și Domnului închinăm-ne toți și puterii lui ne prosternem și mărirea lui o lăudăm din aceleași inimi curat românești, în aceeași limbă dulce, supă deodată cu laptele mămii, același trecut îl avem, glorios și plin de mândrie, același prezent r'eu sau bun din a Domnului voe și același viitor frumos și măreț ne așteaptă, călăuziți tot de el!... Preamărîtul!...

Și dacă Domnul a dat, ca frați și creștini și Români s'e ne naștem, tot frați și creștini și Români s'e fim cu toții și de aci înainte, căci voea Domnului o împlinim și Domnul ne ajută, așa s'e ne ajute, precum ni-e sufletul curat și voea deplină, ca voința lui s'o împlinim!...

Da, s'o împlinim, căci atunci și umbrele marilor martiri ai bisericii noastre și umbrele tuturor marilor antecesorii ai Escelenței Tale cu mândrie privi-ne vor de sus, din lăcașul ceresc, cu mândrie și cu mulțumire v'z'nd, că s'e m'na de ei s'e m'nată a prins și roade frumoase a adus, că altoit de ei altoit a trăit, a crescut și acum-a-i pom mare, puternic, ce piept dă vrășmașelor v'nturi!!

Da, pom puternic și mare e pomul acesta, altoit de acum 200 ani și pom roditor și roade aduce-va și de aci înainte, căci în grădina bună este și-n bună grije și bun grădinar datu-i-a Domnul și acum în ilustra persoană a Escelenței Voastre și de aceea în numele

tuturor universitarilor români v'e doresc din inimă: »S'e trăiți Escelență împreună cu Ilustrul chor episcopesc și cu bravele capite ale provinciei noastre metropolitane!«

Revistă esternă.

Din China.

Tot mai mult se adevărește, că în China e în începere un nou războiu. În loc de pace puterile se găt de războiu și tot asemenea și China. Depeșele mai nou confirmă știrea, că Li-Hung-Ciang a primit dela guvern un ordin secret, ca s'e contragă toate trupele, ce le poate, cu scopul de a elibera Peking-ul.

La știrea aceasta se aadae, că Li-Hung-Ciang nu ține aceste m'șuri de compatibile cu rolul seu de pacificator.

Alte depeșe anunță, că Li-Hung-Ciang și împ'ratul sînt pentru pace, dar' v'eduva împ'rateasă, care stă cu totul sub influența prințului Tuan, agită pentru războiu. Tuan e mare dușman al lui Li-Hung-Ciang și unul din ei va trebui s'e cadă.

Trupele americane se retrag din China, încă înainte de-a sosi Waldersee în Peking. Dacă alte puteri vor ține garnisoană în Peking, vor lăsa și Statele-Unite o trupă armată pentru apărarea ambasadiei.

Lupta Burilor.

Agenția Reuter anunță din Pretoria, că partea mai mare a oastei Burilor, cu care sînt și generalii Schalk-burger și Dillon, se concentrează spre ost dela Pietersburg.

Agenția diplomatică din Bruxella a Transvaalului, desminte știrea răspândită, că Krüger ar fi dus cu sine arhiva și banii statului. Arhiva și banii, anume 100 milioane de franci, sînt deșuși de mult la banca națională olandeză.

Amicii din America ai Burilor au decis s'e facă o ligă a Transvaalului; ei vor invita pe Krüger s'e se stabilească în Statele-Unite, unde poate lucra cu succes pentru chestia patriei sale.

Din Mexico.

În Mexico a fost de c'nd alegerea de president al Republicii. Ziarul »Globe« din New-York scrie, că a fost reales Porfirio Diaz.

Contra Dervişilor.

Din Masaua se anunță, că șeful Makonen a plecat în fruntea unei oștiri abisinienae de 10 mii contra Dervişilor.

Voci din public.

Velțiu, 21 Septembrie n.

În prețuia noastră »Tribuna« nr. 172 notarul suspendat, Ioan Moldovan, din Velțiu, la corespondența din nr. 116 d'to 8 Sept. a. c. sub titlul »Un notar abuziv« trimite o întîmpinare cu scopul v'edit de a seduce publicul și de a se ar'ea pe sine de omul cel mai nevinovat.

Pentru a dovedi că cele publicate sub titlul »Un notar abuziv« sînt ade-

— Vino aci, Ivan, și ascultă ceea-ce 'ți-se va spune, — zise Paul Petrovitch. Ivan înaintă și stătu în picioare.

— Nu cunoști pe tinera contesă, dar' 'ți-am vorbit adesea de dînsa. Cum știi, s'ermana mea răposată a fost doica ei, și mie 'mi-se pare că am fost și eu ceva, fie că de puțin; eu am fost acela, care 'i-am dat s'e gust prima supă când am întărcat-o; 'mi-se pare că o v'ed încă; ea făcu o strîmbătură care lăsa s'e 'i-se vadă frumoșii ei dinți. V'e închipuți, căt de mult o iubesc! Nu m'am despărțit nici-odată de ea. De când e o nobilă și frumoasă domnișoară am rămas în serviciul ei. Ei bine! s'ermana Clelia, pe care am m'ngăiat-o așa de mult nu e fericită. Mama ei a murit născ'ndu-o, cum știi, dar' contele era aci și adora pe fiica sa; din nenorocire a murit și el și atunci Clelia fu încredințată unui tutor, nici bun nici r'eu, at'ata timp c'at fu singur, dar' care deveni foarte r'eu de când s'a însurat cu o femeie geloasă...

— Ah! nu vorbi despre Prascovia! — strigă tinera contesă, — e o ororae această femeie, și sper s'e nu o mai v'ed nici-odată. Închipuți-v'e bravii mei — am azi 19 ani — e'at' trei ani de când Prascovia s'a m'ariat cu Samailof, și de atunci sînt tratată — la mine, în castelul meu, ca cel mai ordinar ț'eran. Prascovia g'ăsește că tineretea mea eclipsiază v'irsta ei coaptă și se răsbună asupra mea prin tot soiul de mici mijloace pe cari le poate întrebuița o femeie rea. Eu, care eram obișnuită s'e comand și s'e 'mi fac toate dorințele, putez s'e ghicui căt de r'eu îmi făcea asta; cu toate astea am răbdat, neștiind cum s'e scap. Dar' e'at' că acum Pra-

v'eri și fapte s'evirșite, rog a publica următoarea declarațiune subscrisă de oameni fruntași din comuna Velțiu, din care unul și azi e membru al comitetului comunal, ear' altul a fost în anii espirați, prin urmare demni de toată încrederea.

Declarațiune.

În RFUL 172 al »Tribunei« a. c. a apărut o întîmpinare, în care notarul Ioan Moldovan zice că: toate cele scrise la persoana sa în nr. 116 sînt calumnii și că e atacat în mod malițios. Cumcă nu sînt calumnii și fapte implinite subscrisii dovedim prin următoarele: Nu e abus și șicanare numai ceea-ce a făcut cu țidulele (pașapoartele de vite) cu cei mai de frunte oameni? Așa: n'a voit s'e-l facă țidulă la popa cel săsesc, până nu-l aduce vitele la cancelarie, tot asemenea a p'ăit-o cu un porc, preotul gr.-or., apoi Ioan Mărian, Nicodim Budasoa, Bumitru Bărbulea etc., pe când la Tigani le făcea fără de a pretinde s'e-l aducă dobitoacele la cancelarie.

Pe inv'etătorul George Porime, duc'nd absenții nu numai că nu a voit s'e-l primească, ci 'l-a luat de spate și 'l-a aruncat afară. În anul școl. expirat ar'etându-se absenții, nu 'i-a admoniat, nici pedepsit până nu au fost ar'etăți a 6-oară, atunci a pedepsit pe fiecare cu 2-4 f. dintr'odată, contra legii. At'ata n'a fost destul, ci a trimis pe oameni asupra preotului și inv'etătorului, zic'nd că »ei sînt de vină, pentru-ce v'a ar'etăți«; pentru toate aceste a fost ar'etă la superiori dar' până acum fără rezultat și alte multe abuzuri, cari nu se pot toate înșira aici. Apoi terorizări a comis destule: mai anii trecuți pe curatul gr.-or. Ioan Boșan 'l-a p'almut și scos afară; tot așa a p'ăit-o Ioan Rotar, Stefan Gădiu etc., apoi pe Tigani c'ate b'ate a rupt și totuși e atacat în mod malițios?

Că a silit pe feciori s'e cosească în timpul sfintei liturgii și pe fete s'e se cere e fapt, ceea-ce poate dovedi înțreagă comuna. Că a fost ar'etă la superiori și anii trecuți, dovedesc cei 48 iuși, cari 'l-au ar'etă cu v're-o 32 puncte, dar' a fost aplanat lucrul, aleg'nd pe conducătorul lor Samson Mărian de jude, el a adus până acolo de 'și-a retras p'ra, apoi 'l-a suspendat. Afară de aceasta s'au mai făcut și alte multe ar'etări, dar' tot fără rezultat, din care cauză 'i-au tăiat v'ia, ear' notarul a chemat 12 preoți, au mers la v'ie, au făcut slujbe și au cetit mai multe bl'ast'muri și totuși zice, că sînt calumnii? Acum trei ani 'i-au aprins f'elul și s'a învinuit pe Dum. Bărbulea (om de cinste, membru în comitetul bisericeii), a trimis în vreme de noapte gendarmii asupra sa b'ăg'nd spaimă în întreagă familia, înc'at femeia lui s'a bolnăvit de frică, în urmă s'a dovedit că nu e de vină; și totuși zice că sînt calumnii?

Toate sînt adevărate, despre ce mărturisim nu numai înaintea oamenilor, ci și înaintea lui D-zeu.

Velțiu, în 21 Septembrie 1900.

Nicodim Budașoa, curator gr.-cat.; Nonicu Popoviciu, Ioan Bogdan, Dum. Bărbulea, Dumitru Bogdan, George Porime, inv'etător; Dumitru Sasu senior, cr'asnic și membru în comitet; Nicolae Budașoa, Niculiță Bănceu, Gligor Banea, Petru Dragomir, Stefan Gădiu, Dumitru Șușu junior, prin George Porime, inv'etător; Dumitru Baba, Ioan Budașoa, Ioan Rotariu.

Că pentru fapta s'evirșită față de mine notarul 'și-a primit pedeapsa e neadev'rat; căci pe l'angă suspendare se află încă sub cercetare disciplinară, ear' 'la judecătoria cercuală numai în 29

Sept. se va ține pertractarea; că cu ce rezultat și că cu ce pedeapsă dictată, nu se știe. Ear' cuv'ntul necuviincios, aruncat mie pentru-că 'l-am agr'at românește, ear' nu ungurește, îl resping dela mine ca o însușire ce nu pe mine m'e caracterizează. Titulatura de fin nu o primesc; căci 'mi-e rușine de lume a v'e astfel de naș. Apostrofarea soției mele e pe ușor zis: inqualificabilă. În interesul adev'erului și spre orientarea publicului cetitor 'mi-am ț'nut de datorință a face această rectificare.

Cu distinsă stimă:

Ioan Muntean,
coop. gr.-cat.

Cronica zilei.

Sibiu, 29 Sept. n. 1900.

Memento. 30 Septembrie: Ad. gen. a inv'etătorilor din diecesa Caransebeșului în Oraș. Concertul corului plugarilor de acolo.

1 Octombrie: Congregația de toamnă a repres. c'otului Brașov.

2-3 Octombrie: Ședințele comisiunii verif. a comitetului municipal din ctul Sibiu.

Metropolitul la Brașov. Înalt preasfinția Sa arhiepiscopul și metropolitul Ioan Meșianu, însoțit de asesorul consistorial Mateiu Voileanu, directorul seminarial Dr. Eusebiu R. Roșca și secretarul consistorial Ilie Cristea, a plecat azi dimineață la Brașov pentru a conduce actul sf'ntirii bisericeii renovate a Sf'ntului Nicolae.

»Tribuna Literară« adaosă ca supplement la nrul de azi are următorul sumar: »Sămbăta morților«, dramă din popor, în 5 acte, localizată după Raupach, de T. V. Păcățian. (Urmare). — »Interview cu un Marian«, de Victor Anestin. — »Frumoasa«, de Th. D. Speranță. — »Cei trei fii«, de Henry Lavedan. — »Amurguri de toamnă«, de D. Karr.

Dela școala de cadeți din Sibiu. Cu începerea anului școlar present au fost primiți în cursul I. la școala militară de cadeți din Sibiu pe baza examenului de primire între alții și următorii elevi români: Andreiu Bogdan din Brașov, Teodor Colbazi din Spring, Ovid Cernea din Brașov, Ioan Goaga din Săliște, Ioan Lăzăroiu din Orăștie, Victor Macaveiu din Uroa-de-Căp'apie, Florian Medrea din T'elna, Ioan Muntean din Oravița, Alexandru Ioan Pop din Cluj, Nicolau S'angeorzean din Bistrița și Bujor Voina din Brașov, cu totul 11 tineri.

Dela »Reuniunea sodalilor români«. La fondul pentru acuirea unei case cu hală de v'nzare pentru »Reuniunea sodalilor români din Sibiu« au mai contribuit cu c'ate 20 bani următorii: Dr. Corneliu Diaconovich, secretarul »Asociațiunii«, d-na Iosefina Diaconovich, Dr. Ilie Beu, medic, d-na Valeria Beu n. Colbasi, Octavian Beu, Maria Beu, Lina Mur'șan, Vasile M'rginean, sergent de carcere, Maria M'rginean, Margareta M'rginean, elevă în cl. II. civilă a »Asociațiunii«, El. Ba., Demetriu Baltes, sodal m'asar, Ioan Opriș, inv. (Sura-mare), George Poplăcean, măcelar, Martin Schmidt, caffegiu.

† Petru Anca, paroch în suburbiul Elisabetin al Timișoarei, a răposat Duminecă, în etate de 77 ani. A servit ca preot 53 ani.

Tin'era contesă își scoase dintr'o singură mișcare m'nașa ei îmbl'nată și 'și scutură puțin degetele ei albe ca laptele, din care unul era împodobit cu inele.

Ea luă o mică cheiță și deschise cuțerul.

Pe când căuta în aceste mii de obiecte cari răsp'ndeau un parfum delicios, Andreiu se uita la ea cu surprinderea unui om care visează încă.

Neasist'nd la începutul convorbirii el nu știa nici cine era dînsa, nici ce căuta la ei; el putea cel puțin s'e cunoască fața ei.

El v'z'u o peliță incomparabilă în albeață, niște ochi negri cu gene mari, ca acei ai unui copil, un p'ér admirabil, un nas ale cărui nări păreau transparente și o gură cu o formă puțin cam nedecisă, dar' de o foarte mare grație totuși. Spr'ncenele, foarte frumoase, dădeau o expresie gravă acestui cap de copil. Privirea ei era plină de siguranță și se ghicea o mare energie sub această frumusețe.

— Cine poate fi ea? — se întreba Andreiu.

Ea ridică frumoasa ei față spre el și 'i întinse pachetul de ceaiu înfășurat într'o foaie de plumb. Apoi ea își scoase blana și capisonul ce-l avea pe cap. Buclele de aur ale p'elui ei căzură pe spate. Un lanț gros, ce ținea c'asul se acăfase de o agrafă pe care ea o smulse cu o mișcare de nerăbdare.

— S'e vedem, — zise ea, — istoria mea. Spre a fi mai scurtă, voi spune că am fugit. Știu bine că nu puteam fi silită s'e m'e căsătoresc cu acest b'etr'ân, dar' trebuia ca în toate zilele s'e ascult' cuvintele ce 'mi-le spunea el, s'e

Liceu de fete în Iași. În locul desființatului institut Varlaam se va deschide în Iași un nou liceu de fete sub direcțiunea d-nei Ana Conta-Kernbach, una dintre cele mai cunoscute capacități didactice în România. Noul institut e înființat de o asociație de profesoare și profesori binemeritați pe terenul instrucțiunii.

Mai puțin praf și mai multă apă. Ni-se trimite următoarele șire: Afl'ndu-m'e de mai multe zile la Sibiu, m'e delectez cu drag în frumusețile naturale cu cari e înzestrat acest drăgălaș oraș. Cu at'at mai neplăcut m'e surprinde însă înt'et'ierea puțin îngrijită ce se dă tocmii frumoasei alee de »Sub arini« și parcului de l'angă promenadă, unde praful mult denotă un spirit de economie inadmisibil al celor dela oraș, în ce privește... apa! De trei, patru-ori de s'ar uda aleele și parcul, — cred că nici orașul n'ar muri de sete și nici bieții oameni n'ar mai tuși de praf. — Un străin.

A patra tragere la sorți publică a scrisurilor fonciare de 5%, ale institutului de credit și de economii »Albina« a urmat în 28 Septembrie 1900 în prezența domnului notar public reg. Gavril Zăgoni și a doi membri ai comitetului de supraveghere al institutului. S'au tras, în valoarea totală de coroane 60.000 următorii numeri: a coroane 500: nr. 18, 20, 50, 53, 55, 133, 155, 172, 190, 206, 207, 215; a coroane 1000: nr. 9, 15, 45, 52, 121, 127, 156, 161, 236, 246, 248, 265, 274, 328, 329, 338; a coroane 2000: nr. 18, 40, 70, 96, 107, 108, 131, 192, 197, 257, 306, 379, 410, 422, 532, 550, 611, 636, 637, 707, 744, 746.

Cu începere dela 1 Aprilie 1901 aceste scrisuri fonciare se r'escump'ără la casa institutului în Sibiu, la Filiala sa în Brașov, la Wechselstuben-Actien-Gesellschaft »Mercur«, la Wiener filiale der Zivnostenská banka pro Cechy a Moravu în Viena și la Pester ungarische Commercial-Bank, Budapesta, în întreaga valoare nominală împreună cu interese curente; aceleași se r'escump'ără și mai înainte ori-c'nd prin escomptare, sau se pot schimba cu alte scrisuri fonciare după cursul zilei. Cu 1 Aprilie 1901 înceată interesele lor mai departe și couponii de interese soăz'etori mai t'ârziu, dacă la prezentarea scrisurilor fonciare lipsesc, se subtrag din suma acestora.

Din scrisurile fonciare eșite la sorți la tragerile de mai înainte nu s'au prezentat încă pentru r'escump'erare următoarele: a coroane 500: nrul 40, 232, a coroane 2000: nrul 47, 187, 239, 626. Sibiu, în 28 Septembrie 1900. Direcțiunea.

Profesor de relig'iune pentru elevii gr.-or. dela gimnasiul superior din Cernăuți e numit părintele Calistrat Coca, fost catechet la școala reală de acolo.

Șahul Persiei a plecat din Budapesta alaltăieri dimineață între aceleași solemnități ca și la sosire. Până la gară, unde era postată o companie de onoare, Șahul a fost însoțit de Archiducele Iosif August, ministrul-president Sz'ell, orientalistul V'ámbery și alte notabilități. Lui V'ámbery la despărțire Șahul 'i-a dat cadou un inel de briliante și 'l-a sărutat, zic'ndu-'i: »Totdeauna ai fost bun prieten familiei noastre; sper că acela vei fi și pe viitor«.

Post de paroch. Cu termin de 30 zile este scris concurs pentru ocuparea postului de paroch gr.-or. în Cichindeal, parochie de cl. III. în p'presbiteratul Agniet.

FOIȚA »TRIBUNEI«.

Andreiu Ivanovitch.

— Roman de sensație —

de

Iudita Gautier.

(Urmare).

Clelia se așeză pe o bancă, care ocupa două părți din odaie, ca un fel de divan, și se sprigini cu cotele pe marea masă ce se întindea în fața acestei bănci.

— Ah! s'ermanul meu Paul! — zise ea, pe când Ivan puneia lemne pe foc și Caterina o privia cu un aer de admirație naivă, — mi-se pare acum că am făcut o nebunie venind aci.

— Nu-ți place locuința, contesă?

— Nu e asta. Dar' voiu put'e s'e tr'asesc eu aci fără s'e sup'ér pe acești oameni bravi?

— Ah! — zise Paul — e'at' o idee! Nu m'e tem dec'at de un lucru, ca ei s'e nu-și peardă capul când vor și că vrei s'e le faci onoarea de a locui la ei.

Caterina asculta cu gura căscată fără s'e înțeleagă.

Ea se gătise repede cu o fustă de l'ână roșie și un cojoc al soțului ei. C'ateva fire de p'ér roșu eșiau de sub bonetul ei. Ea avea o figură de ț'erancă bună și cinstită.

— Trebuie s'e ne esplicăm, în cele din urmă, — zise Clelia.

v'ed urita lui figură; fiecare dimineață trebuia s'e arunc în foc buchețele și scrisorile lui; ceva mai mult, s'e ascult' reproșurile continue ale tuturor lui meu și însinuarile de viperă ale Prascoviei. Simțeam că înnebunesc. Atunci m'am dus s'e g'ăsesc pe Paul, care adesea pl'angea cu mine în fața acestei stări de lucruri, și 'i spuse hotăr'irea mea de a p'ărăsi casa. Voiam s'e m'e duc în Franția, dar' el îmi observă că nu dispuneam de averea mea și că voiu fi nenorocită în Franția; ceva mai mult, că nu era cuviincios pentru o tin'ără fată de a cutreera așa lumea și 'mi oferi de a m'e duce la niște oameni buni, cari m'e vor iubi ca pe fata lor, m'e vor trece drept o rudă a lor și vor p'ăstra cel mai mare secret asupra adev'eratei mele condițiuni. Ei bine, e'at' m'e la acești oameni buni. M'e voiți?

— Ah! Sf'ntă Fecioară! — strigă Caterina. — Dacă o primim! Asta e ca-șicum ai întreba pe un mielușel care se naște dacă v'rea laptele mămii sale!

Clelia surise de această stranie comparație.

— Stăp'ănă, — zise Ivan, — vei g'ăsi în noi niște servitori devotați și credincioși, cari nu vor uita nici-odată onoarea pe care le-o faci de a alege casa lor ca asil.

— Dar', pentru a nu da de b'ănuit, trebuie ca s'cumpa domnișoară s'e adopteze v'ieața și costumul unei ț'erance, — zise Pavel. — Obișnuită cu luxul cum este dînsa, m'e tem că asta va fi greu pentru dînsa.

(Va urma).

Regele Carol în străinătate. O relație oficială ne spune, că M. S. Regele Carol al României terminând cu folos cura, a plecat din Ragatz, Joi, 7 Septembrie v. ora 1.30 p. m., însoțit de A. S. R. conțesa de Flandra și urmat de suite, mergând la Weinburg, unde se află reședința de vară a A. S. R. principelui Leopold Hohenzollern.

La orele 4.20, augustii călători au sosit la Rheineck, stațiune de drum de fer în apropiere de castel, unde aștepta pe peronul gării A. S. R. principele Leopold, care părăsise în ajun Ragatzul, A. S. R. principesa Antoineta de Hohenzollern și A. S. R. principesa moștenitoare al României cu suitele.

După ce M. S. Regele a îmbrățișat cu iubire pe augustele sale rude, luă loc în trăsură ce îl conduse la Weinburg, unde fu întâmpinat de AA. LL. principele și principesa Frideric de Hohenzollern și A. S. R. principesa Carol al României, care se bucură de cea mai deplină sănătate.

Vineri, 8 Septembrie v., M. S. Regele, urmat de suită, a petrecut până la gara Rheineck pe A. S. R. conțesa de Flandra, ce plecă la Bruxella; ear' la orele 3 p. m. au sosit A. S. R. principesa Luisa de Prusia și A. S. R. principesa moștenitoare Elisabeta de Anhalt.

Procesul Archiducelui. Stațiunea balneară Cărușeni mai anii trecuți ajunseser în mare criză. Pentru a o salva de pustiire a cumpărat-o Archiducele Iosif și a dat-o apoi în întreprindere pe o sumă aproape bagatelă. Antreprenorii însă n'au plătit ratele aranzii și astfel Archiducele i-a dat afară. Antreprenorii i-au căutat dreptul pe calea legii, dar judecătorii au decis că în favorul Archiducelui, declarând de neesistent și neavenit contractul de arandă. Această hotărâre a fost aprobată și din partea Curiei în ședința ținută alaltăieri.

Limba română în școala de cadeți. Ministrul comun de război a dispus, ca cu începerea anului școlar prezent propunerea limbii române să fie obligatorie în școala militară de cadeți din Cameniș, în Slavonia, pentru toți elevii din această școală, încredințând propunerea acestui studiu profesorului dela numita școală, dlui căpitan dela reg. 2 de inf. Ioan Voicu, originar din comuna Gurariu, comitatul Sibiiului. Școala de cadeți din Cameniș este unica școală militară din toată monarhia, unde limba noastră se propune ca obligată, căci limba română dela 1894 era scoasă din toate școlile militare din monarhie.

Moartea acrobatei. În societatea de circ a lui Leo, care face producțiunile în Orosháza, era și o acrobată, d-șoara Claire Laforte. Zilele trecute, în cursul producțiunilor sale i-a alunecat din mână un glob de fer foarte mare și foarte greu, tocmai când îl ținea sus deasupra capului. Globul i-a căzut pe spate și i-a frânt gira spinării. Nenorocita a fost dusă acasă, unde nu peste mult a murit între chinuri grozave.

Fericeala ucigașă. Iosif Fonyódi din Alba Regală era îndrăgostit de Rosalia Takács. I-a cerut mâna de căsătorie, dar părinții fetei l-au respins. În urmă a succes totuși înduplecarea părinților și zilele trecute avea să se facă nunta. Când s-a făcut însă la comunie mirele s'a împușcat, căzând mort la picioarele miresei sale. Medicii zic, că fericeala a fost mare i-a întunecat mintea și a comis sinuciderea în inconștiență de sine.

Concursuri școlare. În arhiepiscopia gr.-or. sunt scrise concursuri la posturile învățătorescu din Libotin (ppresb. Solnoului), Agărbicui, Bedeciu, Călată-mare, Călian, Cojocna, Geaca, Muntele-ree și Rogojel (ppresbiteratul Clujului), Sebeșul-superior (ppresbiteratul Avrigului) și Vorumloe (ppresb. Mediașului).

D-șoara Vlad va da și anul acesta ore de pictură și desen, cu începerea dela 1 Octombrie n. Dama care voese să iee ore, sunt rugate a se anunța cât de curând. Anunțarea se poate face în fiecare zi de săptămână (afară de Duminecă). Locuința: Honterusgasse 6, etajul prim.

Stipendii militare pentru mediciniști. Ministrul de război prin un ordin apărut de curând declară de nou, că mediciniștilor cari se obligă a servi șase ani ca medici în armată li-se pun la dispoziție stipendii deja cu începerea semestrului de iarnă al anului școlar curent. La aceste stipendii pot reflecta chiar și mediciniștii din cursul prim.

Vindecarea tusei măgărești. Preotul reformat din Osapi recomandă contra tusei măgărești inhalatiuni de gaze de naftalin. Anume, să se pună pe jar o cantitate oarecare de naftalin searsă, înainte de culcare, și gazele produse astfel, după două-trei seri vor vindeca total tusa măgărească.

Veterinari în comitatul Cojocnei. Comitetul municipal al comitatului Cojocnei a ținut alaltăieri adunare generală extraordinară, în care la recomandarea ministrului de agricultură a hotărât, ca în fiecare cerc să fie instituit câte doi veterinari de stat, ear' agențele veterinarului comitatului să le înlocuiască veterinarul de stat instituit în Cluj.

Dela teatru. Ni-se comunică, că luni, în 1-a Octombrie c. nu se va da reprezentație teatrală la teatrul de aici.

Crema-Margareta. Sunt foarte puține dame în țară, cari se nu cunoască esela temă de obraz a farmacistului Koloman Földes din Arad. Anume Crema-Margareta se bucură de cea mai mare trecere între toate cosmeticele, fiindcă această general plăcută pomadă de obraz nu conține nici mercuriu nici plumb, e de tot nestrăicătoare și depărtează toate necurățiile pielii, ca pistrui, jubre etc. deja după câteva zile și dă feței culoare frumoasă, delicată. Un borean mare 2 coroane, unul mic 1 cor. — Se capătă la preparator și în toate farmaciile.

Preparatele veterinare a lui Hotter. Cât de mult sunt prețuite și cât de mult sunt iubite preparatele veterinare ale firmei Hotter: Absorbinol, April și fluidul de trairat (vezi inseratul pe pag. IV.) adevărate mai ales faptul, că aceste preparate sunt tot mai mult folosite pentru grajdurile celor mai mulți membri ai reuniunii „W. Trabrenne”, care le recomandă prin elogiile scrise. Preparatele firmei Hotter au fost introduse și în afară de țară și au fost preferate altor preparate — de sigur și aceste bune în felul lor. De acest succes poate fi superbă firma Hotter. Depoul principal al acestor escelente preparate este apoteca la Sf Iosif Viena, XII/2 Schönbrunnstrasse 182, de unde se fac zilnic și expediții cu posta.

ECONOMIE.

RUGARE

cătră membrii „Reuniunii Române de agricultură în comitatul Sibiiului.”

Precum îndeobște este cunoscut, tinăra noastră Reuniune agricolă se susține aproape numai din tazele dela membri. Deasemenea este cunoscut cum în schimbul acestor taxe comitetul central al Reuniunii, împarte an de an între membrii Reuniunii în mod gratuit, fel de fel de semințe de nutrețuri, de căneță italiană, apoi pădureți, alții și a. m. d. În timpul din urmă, încât a îngăduit starea materială, s'au procurat 2 vișele, 2 oi și 1 berbec de soiu, cari s'au dat și ele membrilor, tot în mod gratuit, spre prăsilă. Spre a răspândi în cercuri cât mai largi folosițiile noastre despre unii sau alții rami de economie, comitetul a tipărit unele cărți, pe cari parte le împarte gratuit, parte le pune în vânzare cu preț redus. Fără a aminti de desele întruniri agricole, ținute la fața locului prin comune, comitetul pune la cale an de an ținerea a câte unei expoziții de vite și de poame, expoziții împreunate cu distribuire de premii în bani.

Aceste premise, cererea ce o adresăm membrilor noștri este, să binevoiască a lua la cunoștință pe calea aceasta, că cu scop de a se pute încasa taxele cu mai multă ușurință și fără cheltuielă — cuitanțele despre taxele 1900, ne-am luat voola de le transpune ofițierul protopretorial din Sibiu, Seliște, Mercurea, Sebeșul-săseș și Noerich, cari ofițier au primit cu multă primărie încasarea acelor prin organele ce le stau la dispoziție.

Suntem în firma credință, că stimabili noștri membri pederunți de însemnătatea Reuniunii, pe care datorită suntem să o susținem cu toții, nu ne vor lipsi de valorosul sprigin oferit până aci și pentru ceea ce le rugăm se primească și pe această cale, sincera recunoștință și expresia despre frățesca dragoste ce le o păstrăm.

Sibiu, 1/14 Septembrie 1900.

Comitetul central al „Reuniunii Române de agricultură în comitatul Sibiiului.”

Dem. Comșa, V. Tordășianu, președinte, secretar.

Din public.)*

Dare de seamă și mulțumită publică.

Cu ocaziunea petrecerii de vară aranjată în Mocui, la 12 August a. c., din incidentul adunării cercuale a despărțimintului XV. al „Asociațiunii”, s'a încasat suma totală de 225 coroane, ear' spesele au fost în total de 221 coroane 14 bani, rămânând astfel ca venit curat suma de 3 coroane 86 cani, care sumă s'a pus la dispoziția comitetului despărțimintului.

Au binevoit a suprasolvi următorii: Dionisiu Simon, mare proprietar, Sân Georgiu 28 coroane; Ioan Dan, medic, Mocui 6 coroane; Ioan Leoca, proprietar, Sâmbotelec 6 coroane; Ioan Moldovan, protopop, Catina 4 coroane; Greforiu Bozac, proprietar, Velcher 4 cor;

Augustin Cosma, preot, Feiurd 2 cor.; Basiliu Vlasa, preot, Budiu 2 coroane; Ieronim Bozac, proprietar, Budatelec 2 coroane; Ioan Bozac, preot, Sâmbotelec 2 coroane; Alexiu Viciu, învăț, Tagulmare 1 coroană; Pompeiu Botezan, neguțtor, Sermășul-mare 1 coroană; Augustin Laurențiu, preot, Cămarășul, deșert 1 coroană; Ștefan Ferenczi, Budatelec 1 coroană; Simeon Ciuca, preot, Mocui 1 coroană; Dr. George Simon, avocat, Mocui 1 coroană; Bencédi János, învățtor de stat, Mocui 1 cor. Au contribuit: doamnele Teofil Hossu, Mocui 2 cor. și Ana German, văduvă preotească, Sâmbotelec 6 coroane.

Aducem pe acestea cele mai sincere mulțumite atât celor ce au binevoit a suprasolvi, cât și tuturor participanților pentru spriginul dat, mai ales aici în această parte a Câmpiei, unde atât lipsă era, ca elementul românesc și pe terenul social se deosebea de viață.

Succesul material a fost modest, dar cel moral splendid!

Mocui, la 17 Septembrie 1900.

Simeon Ciuca, Ioan Bozac, controlor, Sâmbotelec 6 coroane, cassar.

Dare de seamă și mulțumită publică.

Inteligența română din Hălmgau și jur a aranjat în 28 August st. n. a. c. în opidul Hălmgau, teatrul împreună cu dans, în scopul procurării unui bal-dachin, pe seama ocaziunii române gr.-or. din loc. Cu acea ocaziune a încurs de tot suma de 228 coroane 20 bani; spesele au fost 121 cor. 78 bani; a rămas un venit curat de 106 cor. 42 bani, care sumă s'a depus spre fructificare, pe numele sf. biserici și amintite, în casa de păstrare postată din loc sub nrul 12685/8.

Din suma încursă a intrat dela următorii P. T. domni ca suprasolvi următoarele sume: Cornel Lazar, preot, Almaș 2 cor.; N. Căciuca, bil. 2 cor.; Ioan Costina 2 cor.; Sabin Mieluța 1 cor.; Aurel Leuca 40 bani; G. Nicoară 40 bani; Isidor Berkovits (Văta-de-jos) 3 cor.; N. Colț 40 bani; Nina Catana 1 cor.; Gyöngyösy 60 bani; Kersner 60 bani; V. Suciu (Buteni) 80 bani și Terentiu Popoviciu, notar (Rieni) 2 cor. 80 bani.

Tuturor contribuțiilor și participărilor le exprimăm și pe calea aceasta sincerele noastre mulțumite și recunoștința pentru spriginul moral și material, dat întru realizarea cauzei.

Hălmgau, la 24 Sept. 1900.

În numele diletanților:

Enea A. Joldea, Mihail Vidu, diacon-învăț., învățtor.

Bibliografie.

Tablouri românești.

La administrația „Tribunei” se află de vânzare următoarele tablouri, cari fac podoaba ori-cărei case românești: Portretul Metropolitului Andrei baron de Șaguna . . cor. —40 Portretul Metropolitului Sterea Șulțiu . . . —40 Portretul dlui Dr. Ioan Rațiu, în mai mic cor. —30, în mai mare . . —40 Portretul dlui Dr. V. Lucaci . . —40 Portretul profesorului Gregoriu Silaș . . . —30 Portretul Il. Sale dlui Dr. D. Radu, episcopul Lugojului . . —30 Prefectul Avram Iancu în fruntea oștirii . . . —40 Catedrala din Blaj . . . —60 România la Debrețin . . . —60

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu, recomandă următoarele note pentru piano:

R. van Saanen, cuvinte de M. Eminescu Doina codrului . . . —75 I. Paschill. Cuvinte de I. Dorianu. Așa „mi-e scris, romanță pentru voce și piano . . . —50 F. Domeier. Soirées de Bucarest, vals de In D. Bular . . . —50 I. Villacrosse. De ce „mi-ai zis odinioară, romanță . . . —75 Pavotte de la Princesse „Marie” de Michel Margaritescu . . . —75 Zéphir. Polca mazarica de G. Ionescu G. Vasiliu. Freametul Zăvoiuului, horă C. Felix. Cuvinte de I. Dorianu. Vals conjugal pentru voce și piano . . . —50 Radu D. Rosetti. E vre-un loc uitat de oameni, reverie pentru voce și piano I. Paschill. L'Amidé, vals . . . —50 Al. Pășchi și tu vr'odată? Romanță pentru voce și piano de Ernest I. Alexandrescu . . . —50 Nu înțeleg. De E. I. Alexandrescu . . . —50 Petricărlor De E. I. Alexandrescu . . . —50 Un fir electric. De E. I. Alexandrescu . . . —75 L'Affection. Polca franceză pentru piano de C. D. Belortu . . . 40 De Brăila la Gênes. Galop pentru piano de C. D. Belortu . . . 50 Sărba Bucureștilor, pentru voce și piano Ioan D. Burlan . . . —50 Souvenir de Zürich. Polca mazarica de Anton Kneisel . . . —50 Gas de quart original. De Mayer Lutz . . . —50

La comanda de din afară se se adaugă pentru portio postată încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

Istoria politice, după Sir. Friederick Pollock, de Teodor V. Păcățian, Sibiu, tiparul „Tipografiei” societate pe acții. Editura autorului. Pe 13 coale 8° mic în broșura aceasta dl Păcățian ne dă idei și cunoștințe despre „originea politice și a scrutării științifice în filozofia greacă”, despre „evul mediu și renașterea” cu referință la istoria politice, secolul XVIII. și contractul social și „teorii moderne despre suveranitate și legislație”. Cât pentru stil și limbă, dl Păcățian e cu mult mai bine cunoscut publicului român prin scrierile sale de până acum, decât se fie lipsă a pune în vedere aci stilul ușor și curat românesc al broșurii „Istoria politice”. Prețul de 1 coroană (în România 1 fr. 25 bani) e minimalul preț ce se poate preinde pentru o scriere bună, instructivă și folositoare, cum e „Istoria politice”. Credem deci, că publicul românesc nu va pregeta să „și-o procure. Se capătă la autor, în Sibiu (Nagyszeben), Hechtgasse nrul 16.

„Lupta pentru drept.”

— Voci de presă. —

„Dreptatea.”

„Trebuie să fim măduroși când ni-se dă în materie de literatură juridică o traducere de valoare, din toate punctele de privire.

„Lupta pentru drept” e creațiunea aceluia geniu juridic Dr. Rudolf de Thering, care e poate cea mai strălucită și cea mai originală ilustrațiune a literaturii juridice contemporane.

Traducerea dlui Păcățianu însă e mult superioară traducerilor anterioare și ca stil și ca aprofundare serioasă a originalului, având pe lângă asta avantajul de a ne prezenta penultima ediție a originalului nemțesc, ediție apărută cu un an înaintea morții lui Thering, care a supus-o unor modificări, cari înlocuiesc stilul științific greoiu în față edițiune cu un stil mai ușor, accesibil și celor ne-specialiști în materie de drept.

O carte bună. Zilele acestea a apărut o broșurică de 65 pagini 4° mic, intitulată „Buna chiverniseală”, dând sfaturi și îndemnuri de muncă și crutare, în limbă ușoară, pare-că anume scrisă pentru popor, și spriginindu-și îndemnul cu pilde din viața omeniei. Această carte, al cărei titlu e: „Buna chiverniseală”, carte pentru toți, întocmită după ideile lui Samuil Smiles, de Teodor V. Păcățian, cuprinde următorii capitli: Munca și sîrguința; Obicei-nuința de a chivernisi; Lipsa de îngrîjire; Buna rînduială, chiverniseala și Regulele chiverniselei.

Sigur „Buna chiverniseală” a dlui Păcățian satisface unei lipse de mult simțite în literatura populară instructivă. Preoții, învățătorii, directorii școlari au la dispoziție în „Buna chiverniseală” cea mai potrivită carte pentru a o recomanda poporenilor și a o pune în mâinile elevilor ca premiu de examene. Costă numai 40 bani (20 cruceri) și se poate procura direct dela autor (Sibiu, Hechtgasse nr. 16), ori prin administrația „Tribunei.”

A eșit de sub tipar în editura librăriei Sococ & Comp.: Documentele românești din arhivele Bistriței, partea I, de N. Iorga.

Prețul 4 lei.

Politica noastră națională.

Sub titlul acesta general a apărut o interesantă broșură ce poartă titlul următor:

— Rolul dlui D. A. Sturdza în chestiunea națională. Studiu istorico-politic de Teodor Raica, profesor gimnazial. Ploști, Tipografia „Democratul”, 1899. Format 8° mare, 160 pagine.

Interesantul studiu al zelosului naționalist, dl Raica, e merit pentru lumea politică din România, dar din nenorocire ne privește foarte mult, dacă nu exclusiv și pe noi. E o lectură foarte folositoare, dacă nu necesară, tuturor bărbatilor noștri, cari se interesează de politică. În marea criză politică națională, care nici astăzi nu s'a sfârșit, dl Raica aruncă prin studiul său o intensivă lumină, care va servi multora spre orientare în situația noastră. Cartea costă 1 leu 25 bani, sau 1 cor. 20 bani. Se poate comanda direct dela autor, ori prin librăria noastră.

„Tiganiada” sau „Alexandria ai figănească”, o preafrumoasă povestire în 12 cântări și vre-o 5000 de stichuri, scrisă acum o sută de ani, de preaisusitul Ioan Budai Deleanu, ear' acum din nou scoasă și pe înțeles întocmită de V. O. — Editura librăriei Ciurcu în Brașov. Prețul 4 cr.

„Ilustratele Iancu” Au apărut, nu una, ci două deodată. Prima ne înfăpsoză într-un splendid peisaj cimiterul din Tebea.

Pe aceasta se mai cetesc și niște versuri potrivite din Sion:

Mii de mii de ani de-or trece
De amar și de nevoi,
N'or putea ea să ineece
Suvenirile din noi.

A doua ilustrată ne reprezintă „Goromul lui Horia”. Sub el se vede o mulțime de oameni, pe lângă cari apare în toată mărimea sa giganticul arbore secular.

Amândouă ilustratele sînt lucrute cu fineță adevărat artistică.

De aici încolo deci se folosim numai ilustrate românești, și între ele mai ales „ilustratele Iancu”, din cari vor mai urma o serie întreagă.

Călătorile patriarchului Marcarie de Antiochia în țările române (1653—1658), tesă pentru licență în istorie, de Emilia Cioran. București, stabilimentul grafic I. V. Sococ.

„Băncile de emisiune și circulațiune monetară”, în special Banca națională română, de A. D. Damianof. — București, editura „Nouei Reviste Române”. Prețul 1 leu 50 bani.

Eminescu pesimist, profet și economist — de I. S. Ordeanu. Broșură interesantă, de concepțiune originală; merită toată atențiune. Are 106 pagini, costă 1 leu.

„Fovestea priveghitorea”, după „Înșiră-te Mărgărite”, de I. Manliu. Estras din publicațiunea „Lui Titu Maiorescu, Omagiu”. București, stabilimentul grafic I. V. Sococ, str. Berzei nr. 59. Prețul 25 bani.

Teatru orașenesc în Sibiu.

Diracțiunea: Leo Bauer.

Duminecă, 30 Septembrie n. 1900.

HOCHZEITSFREUDEN.

Farsă în 3 acte, de C. Kraatz și H. Stobitzer.

Începutul la 7 ore seara.

Cursul pleșei din Sibiu.

Din 29 Sept. n. 1900.

Hărțile-monetă română . . .	Camp.	18.96	vind.	19.06
Lire turcești . . .	—	—	—	—
Imperiali (15 R ^o aur) . . .	—	—	—	—
Ruble rusești . . .	—	2.50	—	2.56
Galbeni . . .	—	11.30	—	11.42
Napoleon-d'ori . . .	—	19.20	—	19.30
100 Marco germane . . .	—	118.—	—	118.60
Livre sterling . . .	—	24.—	—	24.28

Bursa de Budapesta.

Din 27 Sept. n. 1900.

Renta de aur ung. 4% . . .	95.70
„ „ 4% . . .	90.80
„ „ val. cor. 6% . . .	99.60
Imprumutul câșilor ferate ung. . .	97.50
Bonuri rurale ung. . .	90.—
„ „ croate-slavone . . .	92.50
Obligațiunile desp. regalilor . . .	98.35
Losuri pentru regularele Tisai și Seghedin . .	142.—
Renta de hărți austriacă . . .	97.35
„ de argint austriacă . . .	96.75
„ de aur austriacă . . .	96.85
Losuri austriace din 1860 . . .	182.—
Acțiunile băncii austro-ungare . . .	1710.—
„ „ de credit ung. . .	650.—
„ „ de credit austr. . .	665.—
Scrișuri fondare ale institutului de credit și econom. fi „Albina” . . .	102.—
Galbeni împ. aștepti . . .	11.48
Napoleon-d'ori . . .	19.32
Mărci 100 imp. germane . . .	118.80
Londron 10 Livre sterlingi . . .	242.—

Bursa de Viena.

Din 27 Sept. n. 1900.

Renta de aur 4% . . .	114.45
Renta ung. v. c. 4% . . .	90.80
Imprumutul câșilor ferate ung. . .	98.40
Bonuri rurale ung. . .	89.65
„ „ croate-slavone . . .	93.—
Renta de hărți austriacă . . .	97.20
„ de argint austriacă . . .	97.—
„ de aur austriacă . . .	115.80
Losuri austriace din 1860 . . .	182.—
Acțiunile băncii austro-ungare . . .	1706.—
„ „ de credit ung. . .	667.—
„ „ de credit austr. . .	650.—

Bursa de București.

Din 12 Sept. v.

5% Renta perpetuă . . .	74 1/2
5 „ am. 1861 68 . . .	77 1/2
5 „ „ 1892 68 . . .	73
5 „ „ 1893 83 . . .	2250
5 „ „ 1894 74 1/2 . . .	898
5 „ „ 1895 75 . . .	—
5 „ „ 1896 75 1/2 . . .	250
5 „ „ 1897 76 1/2 . . .	410
5 „ „ 1898 76 1/2 . . .	410
5% Obl. c. R. 1893 . . .	—
4 1/2 „ „ 1890 . . .	25
5% „ „ 1895 . . .	—
5 „ „ 1896 . . .	—
5 „ „ 1897 . . .	98

Pentru redacție și editură responsabil: Andrei Baltes. Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: Iosif Marschall.

Esclusiv

numai în

salonul de clavire a lui S. A. Kauffmann,

Sibiu, strada Urezului nr. 11,

se da on. public ocaziune a se convinge despre succesul „Stabilimentului de confecționare de clavire Koch et Korselt”.

Fabricate ale firmei acesteia se află aci în deposit în 5—6 modele, cari sunt foarte acomodate nu arare-ori a întrecu concurența chiar și a celor mai renumite firme.

După-cum se vede din un articol din „Neue Fr. Presse” (dela 14 Iunie a. c.), firma „Koch et Korselt” a luat parte la expoziția universală din Paris și a reprezentat cu bun succes industria austriacă a construirii de clavire, fiind premiata cu cea mai înaltă distincție pentru industria de clavire austriacă, cu medalia de argint. Deosebită distincție: Premiul de onoare din partea ministerului ces. și reg. de comerț.

[319] 3—3

Representanțe mai însemnate în:

Londra, Lipsca, Viena, Budapesta, Praga, etc.

Nr. 8445 Epitr.

[331] 1—3

Publicare de licitațiune.

Consistorul archidiecesei greco-orientale române din Transilvania dă în întreprindere *zidirea noii reședințe de vară archiepiscopicești* pe teritoriul din strada Schewis nr. 30, în calea licitațiunii minune prin oferte închise, cari au să se înainteze la Consistorul archidiececan până *Mercuri, la 10 Octombrie st. n., 5 ore p. m.*

Reflecții pot fi numai arhitecți și ingineri, cari au dreptul de a clădi zidiri cu etagiu.

Planul și preliminarul de spese statorit la suma de 40.842 coroane 92 bani,

Condițiile de licitare, termenul pentru plata lucrărilor și timpul când are să se predea zidirea în folosință, se pot vedea în orele oficiale în cancelaria referentului consistorial Nicolau Ivan, strada Măcelarilor nr. 45.

Sibiu, din ședința consistorului archidiececan ca senat episcopesc, finută la 13/26 Septembrie 1900.

Consistorul archidiececan.

380 jugere catastr.

moșie mare comasată împreună cu locuință și superedificate economice în Teaca (Teke) comitatul Cojocnei (Clujului) unde se află și oficiu de poștă și telegraf — se dau imediat în arandă pe mai mulți ani sau se vinde cu preț convenabil. [332] 1—3

Moșia e așezată lângă drumul de țeară și are 6 izvoare de apă curată.

Informații mai amănunțite dă:

Josef Gross,

magistru de poștă în Teaca (Teke).

Propedo

este cel mai

sigur și nevătămător remediu contra asudării picioarelor.

Prețul unei cutii mici cor. 50
„ „ mari „ 1.50

Unica de vânzare numai la farmacia lui

I. C. Molnar,

Sibiu, strada Cismădiei nr. 59.

Indispensabil mijloc de casă!

Marca de brevetație înreg. prin lege.

La noul
o familie
se nu
lipsească

Vindecare
sigură
și grabnică
produce

Un adevărat
scut. Secretul
unui om bătrân,
după el, în
mănușă înaintea
a 10 bani
porto, se tri-
mite gratis

Fluidul-Elsa
indispensabil, de mi-
raculos efect și de mii
de ori probat,
al lui

Feller,

(examinat și aprobat de autoritățile sanitare), care întrebunțat ca medicină externă și internă ajută la cele mai multe boale. De pildă la: friguri, junghii, rupturi, ghit, reumă, tuse, catarr, dureri de stomach, diaree, dureri de piept, de cap și de dinți, greață, slăbiciuni, dureri de ochi, etc. etc. ajută repede și sigur. Prețul: 12 flacoane împreună cu îndrumări de întrebuințare 5 coroane, 24 flacoane 8.60 coroane, 48 flacoane 16 coroane. Franco cu rambursă ori pe lângă trimiterea înainte a prețului le expediază unicul preparator

Eugen V. Feller,

farmacist la „Sfânta Treime” în Stubița nr. 135 (comitatul Agram).

Fiecare sunt de recom-

mandat

Pitulele Rhababer

ale lui Feller

cu marca de brevetație „Elsa”. Cu efect sigur și fără dureri la: digestiune rea, strimori de stomach, in-
cuieturi, limbrici, ane-

mie, galbinare, ș. a. ș. a. boale.

1 sul (6 cutioare) împreună cu îndrumări de întrebuințare, franco 4 coroane.

Deposit principal în Budapesta în farmacia Iosif Török, Király-utca 12 și Zoltán Béla N. Korona-utca 23.

Miracluoase

vindecări!

[158] 6—10

500 florini

plătesc celui - ce va mai căpeta vre-odată durere de dinți ori fi va mirosi gura după-ace va folosi apa de dinți a lui Bartilla, o sticlă cu 35 cr. (Pentru pachetare 10 cr. deosebit.) Erezil A. Bartilla (E. Winkler), Viena 19/1. Sommergasse 1. — Să se ceară pretutindenea apriat apa de dinți a lui Bartilla. Denunțări de falsificare vor fi bine plătite. La locurile unde nu se poate căpeta, trimit 7 sticle cu 2 fl. 60 cr. franco; în Sibiu: la farmacia „Vultur” a lui C. Müller (Piața-mare), farmacia Molnar (strada Cismădiei nr. 59). [16] 19—

Academia comercială din Gratz.

Curs de abiturienți.

Curs comercial de un an pentru absolvenți de școale medii, cari se aplică pe cariera comercială ori industrială, ori cari ca elevi de școale superioare (juriști) voesc să-și înmulțească cunoștințele.

Prospecte informative trimite biroul direcțional, Kaiserfeldgasse nr. 25.

[287] 5—6

Director: I. Berger.

Farmacia lui F. I. R. Hotter la „Sfântul Iosif” în Viena, calea Schönbrunn nr. 182

Absorbinol-Hotter

1/2 flacon fl. 6 —, 1/2 flacon fl. 3.50.

Depărtează toate ecescențele și așezările unsuroase, fără a cauza stricăciune pământului. Întărește vinele slăbite și atacate de boală, depărtează toate modăile de pe mușchi și reoște toate sprinderile; îndeseși e foarte sigur leac contra pocheilor, umflăturilor de glesne, modărilor dela capite, genunchilor groși, modărilor de pe vine, oaselor îngroșate, umflăturilor, unde de acestea se ivesc. Vindecă tremurarea genunchilor și toate contu-

Preparate veterinare

HOTTER

cele mai escelente ale timpului modern, conform numeroaselor ateste, neîntrecute în efect de nici unei mijloace de acest soi.

Să se ceară numai preparate de ale lui Hotter și se nu se primească altele.

Deposit în farmaci și droguerii.

Speditorie principală:

la

Farmacia la „Sfântul Iosif”

Viena XII/2,

calea Schönbrunn nr. 182.

Deposit principal la:

Dr. Emil Budai, farmacie oră-

nească în Budapesta, piața primă-

riei, la Dr. Leo Egger & I. Egger,

farmacia „Palatin” în Budapesta VI

bulevard Vác 17, și la Ios. Török,

far. în Budapesta, VI, str. Király 12.

Correspondențe și românește.

Training-fluidul-Hotter

1 flacon fl. 1.20.

Conservă vinele și mușchii puternici și vioi până la vîrstă înaintată, după frecări cu acest fluid animalul devine capabil de cele mai mari strapate și training. E cu surprinzător efect întrebuințat și la toate urmărilor de prea mari sforțări, la ologire, reumă și ințepenire.

Praf-Hotter pentru rimători

Nr. I. și II.

1 chilo . . . fl. 1.20.

Cel mai bun mijloc dietetic pentru aștarea pozei de mîncare și prin aceasta a promova creșterea rimătorilor; escelent leac contra orbalului. [157] 40—104

Nr. II. a se folosi peste tot locul.

Leac de colică-Hotter

1 flacon fl. 1.50

contra tuturor soiurilor de colică și incuier de ud la cai, cum și contra umflărilor la vitele cornute.

ATENȚIUNE!

Subscrisa îmi iau voe a face cunoscut prea onor. public, cumcă institutul de spălat și de călcat cu lustru,

(după arta vieneză),

aflător în strada Urezului nr. 11,

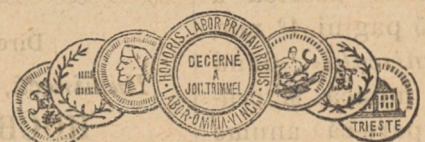
care până acum a fost sub firma Maria Mitoc, l-am preluat eu, și îl voi conduce sub firma mea și mai departe, dându-mi silința ca să pot servi pe prea onoratul public onest și solid.

Cu tot respectul

Ludovica Paksa.

[333] 1—8

Pentru
15
coloane

Pentru
12
coloane

o escelentă harmonică

cu 10 triple tonuri metalice de organe
foi cu învelitoare de oțel, de tot 72
clape (limburușe) de oțel.

cu 10 tonuri metalice de cântat, foi
cu învelitoare de oțel, de tot 25 clape
(limburușe) de oțel.

Instrucție pentru învățarea autodidactică 50 bani

În cea mai bună ajustare, pe garanță, trimite cu rambursă postală, ori pe lângă plățirea înainte. Cu gir dublu, cu 19 tonuri duble de oțel, 6 tari tonuri de bas, de altcum întocmai ca mai sus: dela 20, 30, 40 coloane și mai sus, și cu trei șiruri cromatice, cele mai bune produse dela universal renumita firmă improtocolată judecătorește și esistentă deja de 30 ani:

Ioan N. Trimmel,

fabricator de harmonice, Viena, VII/3, Calea împ. nr. 74.

Cataloge detaliate și ilustrate gratis. Carte de instrucție autodidactică pentru harmonice cu două și trei șiruri, cum și pentru de cele cromatice, cu 3 cor. și 3.60 cor.

La cumpărarea unei harmonice socotesc pentru cartea de instrucție numai jumătate prețul. Flauto, violine, citere, ghitar, aparate de cântat, albumuri cu muzică, la pocal de bere, etc., etc., totdeauna în bogat asortiment.

Cărți postale cu destinație în Austria au a fi francate cu 5 fileri.

tuească însuși vâpsirea. Podelele pot fi vacsute pe ud, fără-ca glanțul să peară din lucire. Este a se deosebi:

lack lucitor colorat pentru podele,

întunecos-galbin și întunecos-mahagoni, care acopere ca culoare uleioasă și în același timp dă glanț lucitor; pe lângă aceea poate fi întrebuințat la podele vechi ori noue. Ori-ce pete, vacsuire anterioară, acest lac acopere complet; și

lack lucitor curat (necolorat)

pentru podile noue și pentru parquete, care numai lucire dă. Anume pentru parquete și pentru podele de tot noue vacsute deja. Dă numai lucire, pe lângă aceea nu acopere mustra lemnului.

Un pachet pentru ca. 35 metri pătrați (2 odă de mărime mijlocie) fl. 5.90 v. a.

În toate orașele unde sînt depouri se efectuează comande directe; vacsuiri de probă și prospecte gratis. La cumpărări se se fie cu esactă atențiune la firmă și marca fabricii, fiindcă acest fabricat, esistent deja dela 1850, e pus în vânzare în multe feluri de imitațiuni și falsificări hotărît mai rele și adese-ori necorespunzătoare nici-decum scopului. [109, 15—15]

În Sibiu la: Franz Jahn Söhne.

Brașov: H. Zintz.

Mediaș: C. Theil.

Orăștie: G. Zobel.

Făgăraș: J. Jaros.

Blaj: L. Schuller.

Deva: Farkas & Stiene.

Sighișoara: B. J. Teutsch.

Alud: J. Kindl.

Bistrița: Kollman & Keresztes.

Tot felul de pielări lucrate.

Tot felul de pielări lucrate

Articoli ce se țin de păpucărie și recușite. Apreturi de piele, lack, vachs, ată și spagat

recomandă on. public și militarilor în marfă bună recunoscută și cu prețuri cât se poate de ieftine, în detal și în mare, firma comercială

I. Gottstein's Sohn.

(Proprietar, Adalbert C. Gottstein) în Sibiu, Piața-mică nr. 5. Spre deoseită atențiune.

NOU!

NOU!

Nu mai purta d-ta papuci fără cuptușeala de talpă de Asbest a lui Dr. Högyes, brevetată.

Să ne apărăm picioarele de frig, umezeală și răcire.

Să ne păzim de falsificate!

Nu mai talpele provăzute cu această vignetă de brevet sînt veritabile

Nu mai există dureri de picioare!

Nici bătățuri, nici sudori de picioare, nici îngroșarea pielei, nici ferbințeli.

După scurt timp de purtare, cei cari își provide papucii cu cuptușeală de talpă Asbest de a lui Dr. Högyes, brevetată în întreagă lumea, capătă umblet ușurel.

Prețurile:

Talpi de năsip, părechea 40 cr., talpi de Asbest de tesătură simplă 60 cr. de grosime dublă fl. 20 cr.

Că cuptușeala de talpă Asbest e escelentă, dovedește mai mult faptul, că armatei comune ces. și reg. și honvazimei reg. ung. s'au furnizat până acum 22.500 părechi.

O păreche de talpi de Asbest, chiar și la cel mai apăsător umblet ține un an de zile.

Spedare numai cu rambursă, ori pe lângă plățirea anticipativă a banilor. Deslășiri, prospecte și declarațiuni de mulțumită, gratis.

Venzători mai departe, pe lângă condițiuni mai favorabile se caută. Fabrica de mărfuri de Asbest — societate pe cuate.

Comande din afară se execută cu îngrijire. Spedare cu rambursă. Pentru venzători deosebită reducere de prețuri.

Decarațiuni de recunoștință.

Oficiul marșalii de curte al Alteței Sale Regelui Leopold Salvator.

Fabrică de mărfuri de Asbest.

Alteța Sa ces. și reg. Archiduce Leopold Salvator este extraordinar de mulțumit cu papucii cuptuși cu talpă de Asbest. Alteța Sa a întrebuințat acești papuci la excursiuni mai lungi și a simțit, că picioarele nu i-s'au obosit așa, cum în alți papuci ordinari s'ar fi obosit. Trimit o păreche de papuci pentru venă, ca după modelul aceluia să faceți alți cuptuși cu talpă de Asbest, la același păpuc și apoi să-i trimiteți aici. Credem, că acești papuci de venătoare vor fi tot așa de buni și corespuzători precum au fost papucii de salon.

Agram, la 8 Iulie 1898.

Krahl,

capitan de husari.

Postul ministru-president al Ungariei, president al judecătoriei administrative, scrie următoarele:

Stimate ale Doctor!

Papuci cu cuptușeală de Asbest s'au dovedit a fi escelenți, umblu firmă și nefericiți toate durerile în picioare i-mi-s'au sfîrșit, așa că — așa cred — boala mea de picioare nu mai are lipsă de nici o cură medicală.

Îți mulțumesc pentru binevoitorul sfat

Danoș, la 17 Septembrie 1897.

stimător:

Alexandru Wekerle.

[265] 47—52

Tot felul de pielări lucrate.

Tot felul de pielări lucrate.

Tot felul de pielări lucrate.